

NAZEV: TÁNÍ DVOU KOUSKŮ LEDU. MÍSTO: ŘEKA ÚSLAVA U LOBEZSKÉ STŘELNICE V PLZNI A MŮJ BYT - MLÁDEŽNÍKŮ 26, PLZEŇ.
DATUM: 20. LEDNA 1985. ZE ZAMRZLÉ ŘEKY JSEM ULOMIL DVA KOUSKY LEDU. JEDEN JSEM DOMA POLOŽIL NA PAPIR A V PATNÁCTIMINUTOVÝCH INTERVALECH OBKRESLOVAL TAK DLOUHO, DOKUD NEROZTÁL. DRUHY ULOMEK LEDU JSEM SI NECHAL ROZTÁT V DLANI

Milan Maur: Tání dvou kousků ledu, kresba, 1985, 19 x 39 cm

Autoři vystavených prací:

Milan Adamčiak, Peter Bartoš, Marie Blabolilová, Pavel Büchler, Rudolf Fila, Josef Hampl, Hana Hamplová, Jiří Hanke, Vladimír Havlík, Jiří Hůla, Čestmír Janošek, Ivan Kafka, Michal Kern, Milan Kohout, Milan Maur, Alex Mlynářčík, Marian Mudroch, Svetozár Mydlo, Radek Nivnický, Helena Pospíšilová Wilson, Milan Resl, Pavel Rudolf, Zorka Ságlová, Rudolf Sikora, Miloš Šejn, Monogramista T. D, Miloš Urbásek, Robert Cyprich, Group m (Dušan Klimeš, Jiří Hynek Kocman, Jitka Kocmanová, Jiří Valoch), Martin Chalanda, Artur Magrot, Jakub Rajnoch

GFÚ

ARCHIV

Vás srdečně zvou
na padesátou devátou výstavu cyklu

Setkávání

Pod nulou
(dokumentace zimních akcí)

zahájení ve čtvrtek 9. září 2021
v 16:30 hodin

úvodní slovo Jiří Hůla

otevřeno 10. září - 29. října 2021
po-pá 8.00-16.00 hodin

Geofyzikální ústav AV ČR
Boční II, 140 00 Praha 4-Spořilov
www.ig.cas.cz
www.artarchiv.cz

Pod nulou (dokumentace zimních či mrazivých akcí doplněná méně obvyklými artefakty českých a slovenských výtvarných umělců) je 59. výstavou cyklu

Setkávání a zároveň doprovodnou výstavou k Arktickému festivalu 2020-21 a prohlídce obrazu Záliv smrti (1897) malíře, polárního badatele a kartografa Julia Payera (1842—1915). Payerovo monumentální dílo o rozměrech 390 x 540 cm, zobrazující tragický konec polární expedice vedené sirem Johnem Franklinem v letech 1845 – 1847, je trvale vystavené v přednáškovém sále Geofyzikálního ústavu AV ČR (GFÚ), ve které GFÚ společně s Archivem výtvarného umění od roku 2002 pořádá cyklus výstav Setkávání. Věda a umění jsou rozličné způsoby poznávání světa, na výstavách hledáme a nabízíme možné paralely, analogie, podobnosti mezi rozumovým vědeckým bádáním a uměleckou tvorbou.

Na výstavě jsou shromážděna díla, která z velké části v zimním období vznikala.

Výtvarníci využívali proměnlivé vlastnosti vody, sníh a led jako vhodný materiál k tvorbě pomíjivých realizací. Další práce se zimou a mrazem nějakým způsobem souvisejí. Některá díla se ozřejmují sama (Radek Nivnický, Svetozár Mydlo, Monogramista T.D), jiným (Milan Adamčiak, Jiří Hanke, Ivan Kafka, Milan Kohout) stačí vypovídající název, k plnějšímu porozumění dalších je třeba znát souvislosti. Kdy, kde, jak, proč dílo vzniklo? Co jeho vznik inspirovalo?

Robert Cyprich: Pocta Walteru De Maria, 1970

Tyto souvislosti, podstatné pro porozumění některým dílům, budou na výstavě uvedeny. K reprodukci výše na této straně pozvánky je například vhodné dodat, že se jedná o součást výtvarného doprovodu Mistrovství světa v klasickém lyžování ve Vysokých Tatrách, které se uskutečnilo v r. 1970. Skupina slovenských umělců (Milan Adamčiak, Robert Cyprich, Alex Mlynárčik, Miloš Urbásek) uspořádala při příležitosti tohoto mistrovství světa první a zároveň poslední Festival sněhu. Nová tvořivá metoda interpretace ve výtvarném umění měla rozvíjet díla světových umělců, v zimní podtatranské krajině je nově interpretovat. Padesátikilometrovou stopou lyží reagoval Robert Cyprich na minimalistické projekty amerického hudebníka Waltera De Maria.